

paa Forsikringsvirksomhederne, hovedsagelig de Virksomheder, der var startet under Krigen, har sikkert været Grunden til, at de fire Mænd henvendte sig til den forrige Handelsminister med Anmodning om, at det maatte blive taget under Overvejelse, hvorvidt det vilde være betimeligt at faa et Tilsyn med disse Virksomheder. Handelsministeriets Overvejelse fik da det Resultat, at der blev nedsat en Kommission til at overveje Betimeligheden af at føre Tilsyn med disse Virksomheder og i bekræftende Fald fremkomme med Forslag i saa Henseende. Kommissionen, som blev nedsat i Oktober 1921, kom til at bestaa af 15 Medlemmer, blandt hvilke var Repræsentanter for Ministériet, for Forsikringsvirksomhederne og for Erhvervene. Senere blev Kommissionen udvidet med 5 Medlemmer, et for hvert af de større politiske Partier, samt en Repræsentant for Husdyrforsikringen. Det blev snart klart for Kommissionen, at forinden man kunde danne sig noget alvorligt Begreb om, hvorledes disse Forhold laa, maatte man for det første have Kendskab til andre Landes Lovgivninger paa dette Omraade og endvidere til vore egne Forsikringsvirksomheders Antal og Omraade. Man henstillede derfor til Handelsministeriet, at søge vedtaget en Lov om Oplysningspligt for Forsikringsvirksomhederne her i Landet. Som det vil erindres, blev denne Lov vedtaget i den Form, at det indhentede Materiale skulde bearbejdes af Statistisk Departement og derefter i bearbejdet Tilstand tilstilles Kommissionen. Paa Grundlag af de saaledes indhentede Oplysninger gik Kommissionen da i Gang med at undersøge, hvorvidt der vilde være rimelig Grund til at fremsætte en Betænkning, gaaende ud paa, at man maatte have et lovordnet Tilsyn med Forsikringsvirksomheder. Nu maa man jo erindre, at der er stor Forskel paa Livs- og Ulykkesforsikring og anden Forsikringsvirksomhed. — jeg tænker her navnlig paa Skadeforsikring. Det blev snart klart for Kommissionen, at hvis der skulde være Mulighed for at faa en Lov om Tilsyn med Forsikringsvirksomheder, som ikke hindrede og hemmede Arbejdet indenfor Forsikringsomraadet, maatte man gaa noget varsomt frem. Særlig maatte man gaa varsomt frem med Hensyn til Skadeforsikring, da jo de Forhold, der gør sig gældende indenfor denne Branche, er afhængige af saa mange forskellige Omstændigheder, som man ikke paa Forhaand kan beregne; og man maatte ikke opstille

altfor skarpe Vilkaar for ikke at hindre disse Forsikringsformer.

Efter at Kommissionen havde afholdt en Række Møder, og efter at man havde gennemgaaet de fra Udlandet indhentede Oplysninger, hvoraf det fremgik, at man adskillige Steder i Udlandet allerede paa et langt tidligere Tidspunkt har haft Love om Tilsyn med Forsikringsvirksomheder, og efter at man havde drøftet dette og faaet bearbejdet Oplysningerne angaaende vore egne Forsikringsvirksomheder, kom Kommissionen til det Resultat, at en meget stor Del af de smaa Forsikringer, vi har her i Landet, maatte holdes udenfor Lovens Rammer. Man kom straks til den Opfattelse, at det gik aldrig an, at man førte Tilsynet ud i dets yderste Konsekvenser, saaledes at det f. Eks. kom til at omfatte ganske smaa Forsikringsvirksomheder, der havde et meget begrænset Omfang; de var maaske knyttet til et Sogn, eller de havde maaske deres Virksomhed indenfor et enkelt Amts Omraade, eller det var maaske en saa begrænset Branche, de arbejdede i, at det vilde være en stor Gene for dem, hvis de skulde underkastes disse Lovbestemmelser. Dette har ogsaa medført, at disse smaa Selskaber er blevet undtaget.

Kommissionen afgav Betænkning den 25. April 1923 efter ca. 1½ Aars Forløb. Da jeg havde den Ære at være Medlem af Kommissionen, kan jeg ikke her tilbageholde min Glæde over, at den højtærede Handelsminister har fundet Anledning til at fremsætte et Lovforslag, som i det aller væsentligste er baseret paa den Betænkning, som Kommissionen har afgivet. Denne Betænkning, som har samlet 18 af Kommissionens 19 Medlemmer, maa jeg dog gaa ud fra er affattet i en saadan Form, at den kan have den allerstørste Chance for at vinde Tilslutning i Rigsdagen, idet jo ikke alene Erhvervene, men ogsaa de forsikrings-teknisk-kyndige Medlemmer har givet Tilslutning til den og i Realiteten har givet Tilslutning til det Lovforslag, der her er fremsat af den højtærede Handelsminister. Der er jo af et enkelt Medlem indenfor Kommissionen fremsat en Særbetænkning, et Mindretalsforslag. Jeg skal ikke komme ind paa dette. Det foreligger som Bilag til Lovforslaget, saa ærede Medlemmer har sikkert gjort sig bekendt med det, da der er gaaet saa lang Tid, som Tilfældet er, siden Lovforslaget blev fremsat her i dette høje Ting, og de ærede Medlemmer som Følge deraf har haft god Tid til at se paa Lovforslaget.